

dömandet af priset på lefnadsförmödenheter i allmänhet, som förhål-
landet fordom varit, tillstyrker utskottet,

att motionen icke måtte vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 4 mars 1887.

På utskottets vägnar:

W. STRÅLE.

N:o 3.

Ank. till Riksd. kansli den 4 mars 1887, kl. 2 e. m.

*Första Kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande n:o 3, i
anledning af väckt förslag om förändradt sätt för ut-
betalning af pensioner från folkskolelärares pensions-
inrättning.*

Sedan i anledning af en inom Andra Kammaran af herr G. W.
Svensson väckt motion (n:o 41) kammarens första tillfälliga utskott i
betänkande n:o 2 hemställt:

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla
att Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande huruvida icke

sådana anordningar kunde träffas, att pensionerna från så väl folkskolelärares pensionsinrättning som folkskolelärares enke- och pupillkassa utan kostnader för pensionstagarne till dem utbetalades»;

och Andra Kammararen den 19 sistlidne februari bifallit denna hemställan, hvarefter kammarens beslut, jemlikt 63 § 3 mom. Riksdagsordningen, blifvit delgifvet Första Kammararen, har sistnämnda kammare hänvisat ärendet till sitt andra tillfälliga utskott.

Ofvannämnda betänkande innehåller att reglementet för folkskolelärares pensionsinrättning den 30 november 1886 upptager i förvarande afseende följande bestämmelser:

§ 32. Pension utbetalas halfårsvis, i juni och december månader, till pensionstagaren sjelf eller hans behörigen befullmäktigade ombud. Dervid företes pensionsbrevet till anteckning å detsamma om utbetalningen, hvarjemte såsom verifikationer aflemnas frejdebevis och intyg att pensionstagaren vid ingången af sista månaden i halfåret ännu lefde, eller, i fall han dessförinnan aflidit, om dagen, då dödsfallet inträffade.

§ 33. Utbetalning af pension verkställes af pensionsinrättningen. Är pensionstagaren boende i landsorten, vare han berättigad att efter hos direktionen gjord anmälan, innefattande uppgift om hans hemvist, pensionen genom vår vederbörande befallningshafvande bekomma.

Reglementet för folkskolelärares enke- och pupillkassa den 15 oktober 1875 har i §§ 29 och 30 enahanda bestämmelser rörande utbetalandet af pensionerna från denna kassa.

Vidare innehåller betänkandet att direktionen öfver dessa kassor genom cirkulär den 11 februari 1882 medgifvit att pensionstagare, som så önskar, tills vidare må ega att, mot insändande omedelbart till direktionen af pensionsbref, behörigt prestbevis och af två personer bevitnad fullmakt för innehafvaren att pensionen uppbära och qvittera, under uppgifven postadress erhålla pensionen med posten sig tillsänd efter afdrag för hvarje gång af belöpande porto med rekommendations- eller assurancesgift samt 75 öre såsom godtgörelse till de tjänstemän vid kassorna, hvilka erhålla direktionens uppdrag att pensionens afsändande ombesörja; börande pensionstagare, som af detta sätt för pensions utbetalning vill sig begagna, derom hos direktionen göra skriftlig anmälan.

Andra Kammarens utskott anför till stöd för sin hemställdan hufvudsakligen:

att det vore en särdeles behjertansvärd sak att söka bereda en besparing i utgift för ifrågavarande oftast obemedlade pensionstagare;

att kostnaden för det af direktionen anvisade förmånligare sättet för pensionsbeloppets utfående i allt fall kunde beräknas till det för pensionstagarne i allmänhet icke obetydliga beloppet af 3 kronor 30 öre årligen;

att komitébetänkandet den 19 december 1864, som låge till grund för reglementet för folkskolelärares pensionsinrättning, redan antydtt att pensionsbeloppen kunde utbetalas genom Konungens befallningshafvande och kronofogdarne; samt

att om än motionärens förslag att pensionsbeloppens utbetalning borde ske genom pastorerna kunde under vissa förhållanden medföra olägenhet och omgång, någon större svårighet icke torde möta att tillmötesgå motionärens hufvudsakliga önskan, att öfersändandet skedde vare sig genom direktionen, i hvilket fall kassornas förvaltningskostnad något tyngdes, enär det alltjemt stigande antalet af pensionstagare för närvarande utgjorde öfver 900 i folkskolelärares pensionsinrättning och inemot 300 i enke- och pupillkassan, eller genom Konungens befallningshafvande direkte eller genom kronobetjeningen i orten med beagnande af fribrefsrätt;

men att utskottet, huru beaktansvärdt motionens syfte än vore, icke ansåge lämpligt, att Riksdagen föresloge något visst sätt för pensionernas utbetalande.

Första Kammarens utskott delar den åsigt Andra Kammarens utskott uttalat beträffande förslaget att pensionsbeloppen skulle utbetalas genom pastorerna; och ehuru utskottet befarar att utbetalningen såsom regel hos Konungens befallningshafvande eller kronofogde skulle på ett betänkligt sätt öka de redan trängna göromålen och icke medföra fördel för mera aflägsset boende pensionstagare, samt, efter utskottets förmenande, utbetalningen genom den öfriga med uppbördsborgerna icke försedda kronobetjeningen icke torde böra ifrågakomma, likväl och då utskottet anser det vara behjertansvärdt om pensionstagarnes omkostnader för lyftningen af pensionsbeloppen kunde minskas och denna

fråga synes vara förtjent af ett förnyadt öfvervägande, tillstyrker utskottet:

att Första Kammarén behagade biträda Andra Kammarens ofvan omförmälda beslut.

Stockholm den 4 mars 1887.

På utskottets vägnar:

W. STRÅLE.

N:o 4.

Ank. till Riksd. kansli den 4 mars 1887, kl. 2 e. m.

Första Kammarens andra tillfälliga utskotts betänkande n:o 4 i anledning af förslag om utfärdande af föreskrifter rörande tiden för aflönings utbetalande till lärarepersonalen vid rikets folkskolor, mindre folkskolor och småskolor.

Med föranledande af en inom Andra Kammarén af herr E. Hammarlund väckt motion (n:o 108) har kammarens första tillfälliga utskott uti betänkande n:o 3, lika med motionären, hemställt:

»att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla
»om utfärdande af föreskrifter rörande tiden för utbetalandet
»af löneförmånerna och arvodena åt den vid rikets folkskolor,
»mindre folkskolor och småskolor tjenstgörande lärareper-
»sonalen.»

Denna hemställan har Andra Kammarén den 19 sistlidne februari bifallit, hvarefter beslutet blifvit, jemlikt 63 § 3 mom. riksdagsordningen, meddeladt Första Kammarén, som hänvisat ärendet till sitt andra tillfälliga utskott.